



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1400. usque ad annum 1415 - Unacum Dissertatione
Præliminari Ad Historiam Sæculi XV.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 90118286

§. 140. Dubia Legatorum Ruperti in Congregatione audita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66281)

habuit, pro suo textu sibi feligens hæc Sæcul. XV.
 verba: *Pax vobis.* Verum ejusdem ser- A. C. 1409.
 mo intento pacis negotio haud responde-
 bat; referunt enim Historici, Prælatum
 istum a Gregorio sollicitatum, impotentem
 iracundiæ motu adversus Cardinales de-
 clamasse, additque Monachus Sandiony-
 fianus, hos Legatos non ad aliud venisse,
 nisi ad turbanda Synodi consilia, ac
 funditus evertenda, prout ex illis viginti
 quatuor articulis ab Episcopo Verdensi
 propositis, qui calumniis scatebant, mani-
 feste patuit. Petiit Synodus, ut hæc
 propositiones scripto exhiberent; Verum
 cum illas secum non attulissent, hoc ne-
 gotium ad posteram diem in Congrega-
 tione particulari discutiendum fuit pro-
 rogatum. Recedentibus Legatis duo il-
 li Competitores, eorumque Cardinales ite-
 rata vice citati fuere; Neutro autem illo-
 rum comparente, denuo contumaces
 proclamati sunt, & Concilium proximam
 Sessionem ad diem vigesimam quartam
 Aprilis indixit, in qua Ruperti Legatis
 satisfaceret.

§. CLX.

*Dubia Legatorum Ruperti in Congre-
 gatione particulari audita.*

Die Martis decima sexta Aprilis parti- Cone. Collect.
 cularis instituta est Congregatio, cui tom. II. pag.
 tamen 2164.

Sæcul. XV. tamen pauci duntaxat intererant Cardi-
 A. C. 1409. nales. In ea Ruperti Oratores suas por-
Spicil. pag. rrigunt propositiones veluti quædam du-
 261. bia, quorum summam paucis referamus.

Primo inquirebant, utrum Cardinales
 ei, quem ut legitimum Papam veneraban-
 tur, obedientiam subtrahere potuerint?

II. An iidem Cardinales Generale
 Concilium convocare valerent?

III. Utrum Cardinales in Concilio
 congregati, cum alterutrius Papæ adver-
 sarii, atque inimici essent, utrumque Com-
 petitorem citandi auctoritate gauderent?

IV. Qua ratione duo Collegia, quo-
 rum unum verum ac legitimum, alterum
 falsum, ac illegitimum est, in unum con-
 venire & alterum alteri jus, ac potesta-
 tem eligendi summum Pontificem tribue-
 re potuerit? Hæc sunt præcipua dubio-
 rum capita, ad quæ hunc in modum re-
 sponsum est.

I. *In schismate præfenti, quod duo de
 Pontificatu contendentes notorie foverent, re-
 cusando pertinaciter viam cessionis, ad quam
 solemniter se obstrinxissent, obedi-
 entia subtractionem non solum ipsis licite fieri
 posse, sed debere, etiamsi necdum senten-
 tia iudicis depositi essent, alias enim fore,
 ut isti schisma pro libitu suo cum totius
 Ecclesiæ dispendio continuarent, prohi-
 bentes, ne illi, qui de eorum obedientia
 essent,*

essent, convenirent, tamque gravi malo *Sæcul. XV.*
occurrerent. *A. C. 1409.*

II. *Ubi Concilium foret convocandum in caussa schismatis, quod alia via finire non posset, Cardinalibus illud cogendi auctoritatem competere, præcipue ubi ingens Synodi necessitas urgeret, & Papa illud congregare non vellet, aut nequiret, quia forte furiosus, non esse dubium, quin Cardinales hoc possint. Nec esse de substantia Concilii, quod convocans haberet auctoritatem supra Concilium, cum etiam Archiepiscopus convocaret Concilium, quod tamen ipso superius esset.*

III. Quod vero attinet Cardinales, qui adversarii, atque inimici utriusque Pontificis dicerentur, responsum fuit, hæc esse manifeste frivola, hos enim non magis Pontificum adversarios, atque inimicos dici posse, quam illos, qui omnino Pontificibus subtraxissent obedientiam, prout necessitas subtractionem in præsentis schismate suasisset. Ubi, quæ media paci Ecclesiæ magis congrua essent, ipsius Concilii foret decernere. *Item Neutrales & subtractos magis idoneos esse ad cognoscendum de isto casu schismatis, & ad introducendam unionem in Ecclesia Dei, quam illos, qui firmiter obedirent alteri, & ejus partem sustinerent. Nec posse dici adversarios vel inimicos, quia ex culpa ipsorum vocatorum*
pro-

Secul. XV. *procederet hæc subtractio & criminis im-*
A.C. 1409 *positio.*

IV. *Ex juramentis in Conclavi ab utraque parte factis de omni opera ac diligentia ad extirpationem schismatis conferenda, ipsos ad conveniendum in unum obstrictos fuisse, ad unionem Ecclesiæ promovendam. In quo casu etiam, juxta Canones, cum excommunicatis communicare liceret. Nec requiri habilitationem aliam, quam ipsum Ecclesiæ consensum, præterquam quod etiam Cardinales Electores possent ad eligendum Papam secum assumere aliquos, qui jure eligendi carerent. Sicut in aliis electionibus eligentes valerent, in consortium electionis vocare eos, quibus jus eligendi non competeret.*

His propositis, Oratores Ruperti a Cardinalibus postulabant, ut sedulo alium inquirerent locum tam Gregorio, quam ipsismet condecens atque securum, ad quem tempore concorditer designando convenire possent, affirmantes, Gregorium ibidem omnia, quæ promississet, adimpleturum, vel renitente eo, Rupertum Romanorum Regem nulla mora ad eorum partes transiturum, ut alium Pontificem crearent. Malitiosa erat hæc propositio, ut Theodorici Niemi verbis utar, unice ad dissolvendum Concilium & propagan-

*Niem. l. 3.
 de Schism.
 c. 39.*

pagandum in Ecclesia dissidium excogitata (*). Sæcul. XV.
A.C. 1409.

§. CXLI.

Oratorum discessus non expectato responso.

Die vigesima prima Aprilis Oratores Ruperti non expectato responso, atque insalutatis Patribus Pisis discedunt. Antequam vero inde abirent, Conradus de Susato Spirensis Canonicus, qui & ipse inter Ruperti Legatos numerabatur, Regis provocationem ad aliud Concilium Oecumenicum Ecclesiæ valvis affixit. *Conc. tom. II. p. 2239.*
 Hæ provocationis tabulæ fuerunt datæ Pisis in Ecclesia FF. Prædicatorum die decima nona Aprilis. Tenor illarum erat, in præsentī Christianæ Reipublicæ articulo ad Romanorum Regem Synodi convocationem devolvi, illamque sub ejus auspiciis congregari oportuisse; cumque ad Concilium Pisanum ex suis nullum ablegasset, illud nonnisi Conciliabulum esse,

Raynald ad hunc ann. n. 19. & 20.

(* Si Continuator noster publicas provocationis tabulas, quas Rupertus confici atque affigi jusserat, suæ inseruisset Historiæ, manifeste pateret Gregorii causæ æquitas, & Theodorici nequitia. vid. Raynald. Odoric. ad ann. 1409. num. 19. & 20.

Hist. Ecclesiast. Tom. XXV. N